

derfor, som jeg sagde til at begynde med, at det er en søgt Anledning til at komme ind paa Dyrtdisforanstaltninger. Selv om Forholdet, saaledes som det ærede Medlem gerne vil have det, kunde komme ind under denne Betragtning, forekommer det mig alligevel, at der her er en Væsenforskel. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han var tilbøjelig til at gaa ind paa den Betragtning, som ligger til Grund for Lovforslaget, at man herefter kan nedsætte Skatterne, uden at det er nødvendigt, at der indgives Ansøgning derom, men i det Øjeblik der er Tale om Dyrtdisforanstaltninger, har vi jo netop hævdet, at man ikke skulde komme og bede om den Hjælp, der var nødvendig, eller som man ønskede at praktisere. Det er netop den Væsenforskel, som karakteriserer os i Modsætning til det ærede Medlem, at medens vi har ønsket, at Dyrtdisforanstaltningerne skulde komme alle til gode, har det ærede Medlem ment, at de kun skulde komme dem til gode, som trængte til Hjælp, og som indgav Anmodning derom. Selv om det ærede Medlem vil betragte dette Forhold under Synsvinklen Dyrtdisforanstaltning, forekommer det mig alligevel, at der er en Væsenforskel ved det ærede Medlems Stilling til dette Lovforslag. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han var tilbøjelig til at anerkende Principperne i det foreliggende Lovforslag i Modsætning til de Principper, som han har hævdet, naar der var Tale om Dyrtdislovgivning.

Kragh: Naar det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) vilde hævde, at det, at Kommunalbestyrelserne har Ret til at nedsætte Skatten ved Paaligning, skulde være det samme som Eftergivelse, forstaar jeg slet ikke det ærede Medlems Bemærkninger. Thi Forholdet er faktisk dette, at i det ene Tilfælde er der Tale om Ligningsmyndighederne overfor Skatteyderne i det Øjeblik, Skatteligningen finder Sted, i det andet Tilfælde er der Tale om Eftergivelse af Skattebeløb, der er forfaldet eller vil forfalde til Betaling og som i alt Fald er paalignede.

Det ærede Medlem siger, at Forskellen mellem hans og mit Synspunkt paa Dyrtdislovgivningen i det hele har været den, at medens han vilde hævde, at man i disse vanskelige Tider skulde komme til Hjælp, uden at det skete paa Ansøgning fra de vedkommende, har jeg og mit Parti holdt paa Ansøgningsprincippet. Det er fuldkommen urigtigt. Under de Forhandlinger, der gen-

tagende har været ført her om Dyrtdislovgivningen, særlig sidste Gang, har jeg og mine Meningsfæller ganske afgjort hævdet, at vi ønskede i videst mulig Udstrækning at faa formet Dyrtdisforanstaltningerne Landet over saaledes, at man kom de trængende til Hjælp, uden at det skete paa de vedkommendes Henvendelse, idet vi ganske som det ærede Medlem og hans Parti maa ønske, at disse Foranstaltninger foretages saaledes, at de, der trænger, hjælpes og hjælpes paa en saadan Maade, at det ikke i nogen som helst Henseende kan krænke Følelser hos dem, som bør respekteres. Det har stedsse været hævdet fra vor Side, og vi kan derfor ikke modtage den Fortolkning af vor Stilling til denne Sag, som det ærede Medlem her vil gøre gældende.

Vejstrup: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at naar han taler om, at det er noget ganske andet at eftergive Skat end at nedsætte den ved Skatteligningen, saa forekommer det mig, at Tidspunktet ikke kan være det afgørende i dette Forhold. Thi det, som det her drejer sig om, er altsaa, at man vil eftergive disse Mennesker en Skat, som de ikke mener, de er i Stand til at betale; men det samme foreligger i det Øjeblik, der er Tale om Skatteligning. Det ærede Medlem mener, at det afgørende er det Tidspunkt, paa hvilket man ønsker at komme disse Mennesker til Hjælp, men det kan ikke være det afgørende i dette Forhold.

Det ærede Medlem mener ogsaa, at det er ganske urigtigt, naar jeg har villet give det ærede Medlems og hans Partis Stilling den Fortolkning, at den Hjælp, der ydes, skal ydes efter Ansøgning. Men det er ikke saadan, at man trækker en hel Del ud og siger: de og de Mennesker trænger, men der er en hel Del andre, der ikke trænger til Hjælp. Jeg beklager, at det ærede Medlem saa ganske mangler Forstaaelse af, hvorledes det virkelig praktisk former sig rundt omkring i Kommunerne. Det, der foregaar, er det, at de Mennesker, der trænger, er henviste til at søge den Hjælp, de trænger til. Saaledes former det sig, praktisk talt rundt om paa Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets [Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.